

Klima-, energi- og bygningsminister Martin Lidegaard
Miljøminister Ida Auken
Skatteminister Holger K. Nielsen

Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget
Klima-, Energi- og Bygningsudvalget
Miljøudvalget
Skatteudvalget

Halvtomme vindmøllecentre er en hån mod el-forbrugerne

Trods utallige protester gennemtrufede ideologiske vindmølleentusiaster og grådige magthavere i fællesskab opførelse af to centre til såkaldt forskning og forsøg med store vindmøller ved henholdsvis Høvsøre med 5 pladser og Østerild med 7 pladser.

Allerede efter nu ca. 15 år står der på Høvsøre stadig 2 gabende tomme vindmøllepladser.
Én mølle har i månedsvis stået stille og uvirksom.
Kun på 2 af de 5 pladser står producerende møller.

Ved Østerild, som absolut skulle idriftsættes i 2012, kører kun tre møller.
Det forlyder, at der er givet tilladelse til opførelse af endnu en forsøgsmølle.
Det forventes, at Vestas opnår tilladelse til opførelse af en meget omtalt mølle på 8 MW med en højde på 250 m og med en vingediameter på 164 m.

Risø (del af DTU og Københavns Universitet) forestår udlejningen og forventer, at det trods dystre udsigter vil lykkes at få de sidste to pladser udlejet inden for nærmest kommende år.

Nu da standpladser på forsøgscentre for store vindmøller er kommet i overflod, går det vel som med andre overflødige produkter, at de kan erhverves / lejes for brøkdelen af den oprindelige pris.
Et beløb, som kan være langt fra det, der var grundlag for beslutningstagernes vurdering og tilladelse for at tvinge landets skatteborgere / el-forbrugere til at betale etableringen af de to store forsøgscentre.
Nu ender det vel med, at de selv samme også skal betale kompensation for manglende lejeindtægter.

Næppe noget andet land i verden har pålagt forbrugerne at betale legepladser for vindmøllesektorens idealister og til polstring af investorers pengetanke.
Ligegyldigt hvor grønne eller grådige de så end er, kan det kun være en hån mod betalerne.
Etablering af legepladserne betales af landets skatteborgere/el-forbrugere.

De er også pålagt at betale for fremkommelighed med tunge komponenter og lange vindmøllevinger til centrene.
Dette har nødvendigvis krævet udvidelse og / eller nyetablering af vejnet med store gennemskårne rundkørsler, forstærkning eller nybygning af broer.
Milliarder af gode danske kroner er gået til betaling for ny eller udvidet infrastruktur for transport af produktionen fra centrene til forbrugere.

Dertil kommer, at denne såkaldte VE-produktion betales med en garanteret pris, der ofte er mange gange højere end den gældende markedspris, hvorefter forbrugerne betaler differencen i form af PSO-afgift.

Vindmøller produceres og testes over den ganske verden.

LM-WindPower har produceret verdens hidtil længste vindmøllevinger med en længde på 73,5 m og har i august 2013 fået kørt tre af disse fra fabrikken i Lunderskov til havnen i Esbjerg.
Herfra sejledes de videre til Skotland.

Vestas/Mitsubishi har til den stærkt opreklamerede og verdens hidtil største mølle på 8 MW åbenbart fået prototypen af vinger med længde på ca. 81 m fremstillet på Isle of Wight ud for Englands Sydkyst. Vingerne skal åbenbart derefter testes på Nordsøen. Om de nogensinde påmonteres den omtalte plads ved Østerild kan synes tvivlsom. Der er ansøgt derom, men ikke givet tilladelse.

Udbygning med vindmøller synes på vanvidskurs.

Små vindmøller med kapacitet op til 10 kW, kan opnå 250 øre / kWh til ejeren.

Pr. 01.10.2013 er installeret 0,82 MW.

Såkaldte husstandsvindmøller med kapacitet op til 25 kW, kan opnå 150 øre/kWh.

Pr 01.10.2013 er opstillet 0,12 MW.

For el-forbrugerne synes det som det rene vanvid, at beslutningstagere vil udbygge kapacitet og antal af sådanne små vindmøller, som investorer skal lokkes til opsætning af med betaling for produktion til priser, så det bliver rene pengemaskiner.

Lige gyldigt om møllen er stor eller lille, producerer den el i takt med vindens styrke.

Ved gode vindstyrker produceres el til overflod, men kun lidt eller intet ved svag eller vindstille.

Da sælges store el-mængder for lav, nul eller negativ markedspris.

Den skal bortskaffes i produktionsøjeblikket.

Det vil være totalt ødelæggende for hidtil gældende gode forhold mellem producenter og forbrugere, hvis sidstnævnte i takt med forøgelse af VE-produktion pålægges at betale fem til ti gange mere end markedets gennemsnitspris, som ligger mellem 25 og 30 øre/kWh.

Især under gode vindforhold må der ofte betales op til 250 øre / kWh for energi, som kun kan bortskaffes mod betaling af 20 øre eller mere pr. kWh.

Mølleejeren bliver derved stytende rigere og forbrugerne tilsvarende fattigere.

Frie Elforbrugere opfordrer hermed beslutningstagere til:

At overveje risiko for ødelæggelse af forholdene mellem producenter og forbrugere mere, end det allerede er sket.

Med venlig hilsen

Frie Elforbrugere

10.10.2013 v / formand
H.C.Schjerning
Kærparken 1, 9800 Hjørring
98 92 93 50
mail: schjerning@stofanet.dk

v / næstformand
Niels Gundersen
Sallingvej 47, 9500 Hobro
98 52 01 60
mail: niels.gundersen@me.com